

- ΚΑ. Διόνυσε, λισσόμεσθά σ', ἠδικήσαμεν.
 1345 ΔΙ. ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἴδετε.
 ΚΑ. ἐγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέροχη λίαν.
 ΔΙ. καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν θεὸς γεγῶς ὑβριζόμεν.
 ΚΑ. ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
 ΔΙ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατήρ.
 1350 ΑΓ. αἰαῖ, δέδοκται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
 ΔΙ. τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαίως ἔχει;
- ΚΑ. ὦ τέκνον, ὡς ἐς δεινὸν ἤλθομεν κακὸν
 <πάντες,> σύ θ' ἢ τάλαινα σύγγονοί τε σαί,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων· βαρβάρους ἀφίξομαι
 1355 γέρον μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
 ἐς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
 καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἄρμονίαν, δάμαρτ' ἐμήν,
 δράκων δρακαίνης <σχῆμ'> ἔχουσαν ἀγρίας
 ἄξω ἔπι βωμοὺς καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
 1360 ἠγούμενος λόγχαισιν· οὐδὲ παύσομαι
 κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταιβάτην
 Ἀχέροντα πλεύσας ἠσυχος γενήσομαι.
 ΑΓ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.
 ΚΑ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
 1365 ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρων κύκνος;
 ΑΓ. ποῖ γὰρ τράπωμαι πατρίδος ἐκβεβλημένη;
 ΚΑ. οὐκ οἶδα, τέκνον· μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
- <ΑΓ.> χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρία
 πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχία
 1370 φυγὰς ἐκ θαλάμων.